

ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการไม่ยกเลิกสถานภาพการพำนักในกรณีมีเหตุผลอันควรในการไม่แจ้งถิ่นที่อยู่

ก.ค. 55

กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงยุติธรรม

หากคนต่างด้าวที่พำนักระยะกลางและระยะยาวในญี่ปุ่น (อ้างอิงขอบเขตที่ชัดเจนได้หลังจากนี้) โดยมีสถานภาพการพำนักตามความในกฎหมายตรวจคนเข้าออกเมืองและรับรองผู้ลี้ภัย (ซึ่งต่อไปเรียกว่า “กฎหมายตรวจคนเข้าเมือง”) ไม่แจ้งถิ่นที่อยู่ (หมายถึง ที่อยู่หลักในประเทศญี่ปุ่น) ภายใน 90 วันนับจากวันที่เข้าประเทศญี่ปุ่นใหม่ วันที่ได้รับสถานภาพพำนักใหม่เป็นผู้พำนักระยะกลางและระยะยาวจากการเปลี่ยนประเภทสถานภาพการพำนัก หรือวันที่ย้ายออกจากถิ่นที่อยู่ที่เคยแจ้งไว้ จะถูกยกเลิกสถานภาพการพำนัก ยกเว้นกรณีมี “เหตุผลอันควร” ในการ ไม่แจ้งถิ่นที่อยู่ (อ้างอิงกฎหมายตรวจคนเข้าเมืองมาตราที่ 22.4 ข้อ 1 หมายเลข 8 หรือ 9)

เพื่อเพิ่มความโปร่งใสในการยกเลิกสถานภาพการพำนัก กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงยุติธรรมจึงขอประกาศกรณีตัวอย่างหลักๆ สำหรับการ ไม่ยกเลิกสถานภาพการพำนักในกรณีที่เข้าข่าย “เหตุผลอันควร” ดังนี้ (การตัดสินใจว่าจะยกเลิกสถานภาพการพำนักหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ส่วนบุคคลและในรายละเอียด ไม่จำกัดเฉพาะตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมดังจะกล่าวต่อไปนี้ ทั้งนี้ จะมีการเพิ่มเติมตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการ ไม่ยกเลิกสถานภาพการพำนักตามความจำเป็น โดยดูจากสถานการณ์ปฏิบัติระบบยกเลิกสถานภาพการพำนักหลังจากนี้

รายละเอียด

- 1 กรณีที่สูญเสียที่อยู่เพราะบริษัทที่ทำงานอยู่ล้มละลายกะทันหัน หรือถูกเลิกจ้าง และยังไม่สามารถกำหนดถิ่นที่อยู่ใหม่เพราะเกิดความขัดสนทางเศรษฐกิจ
- 2 กรณีที่ต้องลี้ภัยหรือได้รับการคุ้มครองเพราะสาเหตุจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัวของกลุ่มสมรส (กล่าวคือ DV (ย่อมาจาก Domestic Violence))
- 3 กรณีที่ได้รับความเห็นชอบว่ามีเหตุจำเป็นในด้านการรักษาพยาบาลอันหลีกเลี่ยงมิได้ เช่น เข้ารักษาโรคในสถานพยาบาลและไม่มีคนแจ้งแทนให้
- 4 กรณีที่กำลังอยู่นอกประเทศ โดยได้รับอนุญาตให้กลับเข้าประเทศ (รวมกรณีอนุญาตกลับเข้าประเทศแบบพิเศษ) เช่น กรณีเดินทางออกจากประเทศโดยได้รับอนุญาตกลับเข้าประเทศเนื่องจากไปทำงานต่างถิ่นกะทันหันหลังจากย้ายที่อยู่ ฯลฯ
- 5 กรณียังไม่ได้ตั้งถิ่นที่อยู่เพราะตามลักษณะการพำนักเช่น ต้องไปทำงานต่างถิ่นบ่อยๆ และช่วงเวลาที่อยู่ประเทศญี่ปุ่นในแต่ละครั้งเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ฯลฯ

<ขอบเขตการเป็นผู้พำนักระยะกลางและระยะยาว>

ต้องเป็นผู้ที่พำนักระยะกลางและระยะยาวในประเทศญี่ปุ่น โดยมีสถานภาพการพำนักตามความในกฎหมายตรวจคนเข้าเมือง และไม่เข้าข่ายข้อ ① - ⑤ ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- ① ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ไม่เกิน “3 เดือน”
- ② ผู้ที่ได้สถานภาพการพำนัก “การพำนักระยะสั้น”
- ③ ผู้ที่ได้สถานภาพการพำนัก “การทูต” หรือสถานภาพการพำนัก “ราชการ”

- ④ ผู้ที่ถูกระทรวงยุติธรรมได้กำหนดไว้ว่าเป็น ผู้ที่เข้าขายคนต่างด้าวตั้งแต่ข้อ ① ถึง ③
- ⑤ ผู้พำนักถาวรแบบพิเศษ

<ข้อกำหนดในกฎหมายตรวจคนเข้าเมือง>

กฎหมายตรวจคนเข้าออกเมืองและรับรองผู้ลี้ภัย (บทคัดย่อ)

(การยกเลิกสถานภาพการพำนัก)

มาตราที่ 22.4 สำหรับคนต่างด้าวที่พำนักในญี่ปุ่น โดยมีสถานภาพการพำนักตามตารางที่ 1 หรือ 2

(ยกเว้นผู้ที่ได้รับการรับรองเป็นผู้ลี้ภัยตามมาตราที่ 61.2 ข้อ 1) หากมีข้อเท็จจริงข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้เป็นที่ประจักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีสิทธิ์ที่จะยกเลิกสถานภาพการพำนักซึ่งคนต่างด้าวผู้นั้นถือครองอยู่ในปัจจุบัน โดยปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดในกฎกระทรวงยุติธรรม

1 - 7 (ตัดบางส่วนออก)

8 ผู้ได้รับสถานภาพพำนักใหม่เป็นผู้พำนักระยะกลางและระยะยาว

หลังจากได้รับการประทับตราอนุญาตหรือการอนุญาตให้เข้าประเทศตามความในบทก่อนย่อหน้าที่ 1 หรือ 2 หรือได้รับอนุญาตตามความในย่อหน้านี้ หรือความในมาตราที่ 5 ข้อ 1 หรือมาตราที่ 61.2. 2 ข้อ 2

บุคคลดังกล่าวไม่แจ้งถิ่นที่อยู่ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมภายใน 90

วันนับจากวันที่ได้รับการประทับตราอนุญาตหรือการอนุญาตให้เข้าประเทศดังกล่าว

(ยกเว้นในกรณีมีเหตุผลอันควรในการไม่แจ้ง)

9 ในกรณีที่ผู้พำนักระยะกลางและระยะยาวย้ายออกจากถิ่นที่อยู่ที่เคยแจ้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้ แต่ไม่แจ้งถิ่นที่อยู่ใหม่ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมภายใน 90 วันนับจากวันที่ได้ย้ายออก

(ยกเว้นในกรณีมีเหตุผลอันควรในการไม่แจ้ง)

10 (ตัดบางส่วนออก)